

ΑΠΟ ΤΑ ΡΟΥΜΠΑΓΙΑΤ ΤΟΥ ΟΜΑΡ-ΚΑΓΙΑΜ

1/15
(Σύμφωνα μὲ τη πιστότερη εξαιρετικοῦ)

δεκαίηρη χρονιά (1460)
μην.

σάν μαζί δεῖται

Αὐτὸ τὸ βάζο, ἐπος καὶ ἔρθιταν ἐρωτεμένο
Κι' ἀχόρταγα σὲ λατρευτὰ γείλη θὰ ἡταν γερμένο.
Καὶ τὸ χεροῦλι ποὺ θωρεῖς ἀπάνω στὸ λαιμό του
Χέρι θὰ μέσην π' ἀγκάλιαζε λαιμὸν ἀγαπημένο.

2
σάν μαζί δεῖται

Μαζί μας εἶναι τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ πλασμένα,
Χαρὰ καὶ λύπη ή Μοίρα μας τάχει γιὰ μᾶς γραμμένα.
"Αδικα μὲ τὸν οὐρανὸν, ἀνθρώπε, μὴν τὰ βάζης,
Χίλιες φορὲς λιγώτερα γνωρίζει ἀπὸ τὰ σένα.

3
καὶ τὸ παζάρι

Μέσο τὸ παζάρι ἔγα σταμνᾶ, ὅλοένα *βάρανα κήματα*
Πηλὸς *χερούλια* καὶ *λαμπτέα*. *καὶ αὔρημα*
Καὶ τὸ πλεῖστον στὴ μυστική του γλώσσα:
Μὴν είσαι πρόστυχος, καὶ ἐγὼ ζωὴ εἴχα σὰν καὶ ἐσένα.

4

"Οταν θελήσῃ η Μοίρα μου τὸν κόσμον αὐτὸν ν' ἀφῆσω,
Καὶ καθ' ἐπίδια γιὰ ζωὴ ἀπὸ τὴν καρδιά μου σβύσω,
"Εἰς τὸν ἄγνωστον ἀπὸ τὴν δική μου τέφρα,
"Εἰσι γενάτος μὲ κρασὶ μπορεῖ νὰ ξαναζήσωται

5

"Ἄς κρύβωνται μέσο τὰ κελλιὰ καὶ μέσο τὴ Χάβρα ἀκόμη,
"Οσοι τοὺς βασανίζουντες τῆς Κόλασης οἱ τρόμοι.
Μὰ ἐκεῖνος ποὺ τὰ μυστικὰ γνωρίζει τοῦ Θεοῦ μας
Ποτὲ μέσα στὰ στήθεια του δὲ σπέρνει τέτοια γνώμη.

6

Ψεύτικη ἀγάπη πάντοτες ἀγάπη εἶναι χαμένη
Μισόσβυστη, μοιάζει φωτιὰ ποὺ διόλου δὲ θερμαίνει.
"Οπου ἀγαπάει στὸ ἀληθινά, γιὰ χρόνια, νύχτα-μέρα
"Υπὸ φαγὶ καὶ ἀνάπαυση γιὰ νᾶχη ἀς μὴν προσμένη.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΡΙΑΝΕΜΗΣ

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

"Ο ουνεργάτης μας Κυρίας Γαζίας συνεχίζει σήμερα τὶς
·'Αθηνιώτικες γραφές· τον ποὺ τὶς στομάτησε πέρσι τὸ
Μάη στὴν 119 σελίδα τοῦ «Νομοῦ». Οι «'Αθηνιώτικες
γραφές» θὰ γίνουν εικοσιτέσσερις, δσα καὶ τὰ γράμματα
τῆς ἀλφαρίτας.

— Μαθ ἴνουμε πῶς ὁ φίλος Ν. Γιαννίδης βγάζει σὲ λίγο
τὰ «Σοιαλιστικα φύλλα», μητιάτη σοσιαλιστικὴ ἐπιθεώ-
ρηση ποὺ θυ τὴ νρά; ει ὁ ἴδιος; δίχως ουνεργάτες.

— Δὲν ἀξίζει νὰ καρούδεύνουνται οἱ μεταμεσονίχτες ὑπαί-
θριες διάλεκτες ποὺ γίνονται πίσω ἀπὸ τὴν 'Ακρόπολη, στὸ
μικρὸ καφενεδάκι ποντικὸν ἀντικύρῳ στὸν θέατρο τοῦ 'Ηρώδη
Τίς διάλεκτες αὐτές τὶς χρωστάμε στὸν ἀντιπροσωπο τῶν
'Αλεξανδρειανῶν «Γραμματῶν» καὶ φίλο μας Ν. Νικολαΐδη
λογογράφο καὶ ζουγάφο. Ο Νικολαΐδης είδε πῶς δὲν ὑ-

πάχει ἐδώ κίνηση φιλολογικὴ καὶ φιλοδόξησε νὰ δημιουρ-
γήσει ὁ ἴδιος κίνηση. Καὶ τὸ κατάφερε. Κ' ἔτσι ἀρκετοὶ
κιν-ύνται τώρα καὶ πηγαίνουν πίσω ἀπὸ τὴν 'Ακρόπολη
καὶ ἀνούνε διάφορους λόγιους νέυς ποὺ μιλοῦντε πάνου σὲ
θέματα φιλολ.γικά.

— Νὰ βγαίνουν η νὰ μὴ βγαίνουν; 'Επικαιρότατο θέμα
ποὺ σχετίζεται κάπως μὲ τὸ ἄν τὰ Βαλκανικά κράτη σὰ
βγοῦν η δὲ θὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν οὐδετερότητα. Νὰ βγαίνουν
η νὰ μὴ βγαίνουντες στὴ σκηνὴ «οἱ θ ατρικοὶ συγγραφεῖς»
τὸν ιδιού τοὺς προσκαλεῖ μὲ ψευδορθήματα; Ρωτη-
θήκανε οἱ διάφοροι ποὺ ἀνακατώνουνται κάπως μὲ τὸ θέα-
τρο καὶ ίσωντε τώρα η ζυγαριά γέρνει ἀπὸ τὴ μεριά τοῦ
πως είναι υποχρεωμένοι νὰ βγαίνουν. "Ἄς βγαίνουν λοιπόν
γιά νὰ φτηγήνουν ἔτσι καὶ τὰ βερύκοκα.

— Τὰ τριγύδια τοῦ νέου ποιητὴ Γιάννη Στοιχάνη μει-
νανε γιὰ τὸ ἐρχόμενο φύλλο.